

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2008 r. — Schröder przeciwko CPVO — Hansson (Sumost 01)**(Sprawa T-177/08)**

(2008/C 171/85)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Niemcy) (przedstawiciele: T. Leidereiter i W.-A. Schmidt, adwokaci)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Jørn Hansson (Søndersø, Dania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 9 grudnia 2007 r. (sprawa A 005/2007)
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, którego dotyczy wniosek: prawo obejmujące odmianę „Sumost 01” (wniosek nr 2001/1758)

Posiadacz: skarżący

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, na które powołano się w sprzeciwie: prawo obejmujące odmianę „Lemon Sympony”

Posiadacz: Jørn Hansson

Zaskarżona do Izby Odwoławczej decyzja Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin: odrzucenie wniosku o wspólnotową ochronę odmian roślin

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1239/95 ⁽¹⁾ z uwagi na to, iż skarżący nie został prawidłowo wezwany na rozprawę;
- naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 2100/94 ⁽²⁾ z uwagi na to, iż zaskarżona decyzja została oparta na podstawach i dowodach w odniesieniu do których skarżący nie miał możliwości wypowiedzenia się;
- naruszenie art. 81 ust. 2 w związku z art. 48 rozporządzenia nr 2100/94 z uwagi na zarzucaną stronniczość pracownika pozwanego, którego wypowiedzi zostały uwzględnione przy wydawaniu decyzji;
- naruszenie art. 60 rozporządzenia nr 1239/95 z uwagi na brak wydania urzędowej decyzji w przedmiocie środka dowodowego w postaci wysłuchania pracownika pozwanego;

— naruszenie art. 62 rozporządzenia nr 2100/94 z uwagi na niewystarczającą i błędną ocenę stanu faktycznego w odniesieniu do charakteru odróżniającego;

— naruszenie art. 48 rozporządzenia nr 2100/94 z uwagi na zarzucaną stronniczość jednego z członków Izby Odwoławczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121, str. 37).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. Dz 227, str. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie F-55/07 Tiralongo przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 maja 2008 r. przez Giuseppe Tiralongo

(Sprawa T-180/08 P)

(2008/C 171/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giuseppe Tiralongo (Ladispoli, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, R. Sciaudone, S. Frazzani)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia, wydanego w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie F-55/07 i skierowanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpatrzenia i wydania orzeczenia co do istoty sprawy w świetle wskazówek, które zostaną przedstawione przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszej instancji, jak również postępowania w ramach sprawy F-55/07.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi, co następuje:

- Sąd do spraw Służby Publicznej w błędny sposób zastosował orzecznictwo z zakresu autonomii zarzutów skargi. Sąd w postępowaniu w pierwszej instancji przede wszystkim niesłusznie zastosował zasady zawarte w orzecznictwie mające zastosowanie do naprawienia szkody powstałej w wyniku bezprawnych działań przy założeniu, że szkoda została spowodowana bezprawnymi działaniami;

- Sąd do spraw Służby Publicznej nie uzasadnił spornego postanowienia w zakresie, w jakim wyraźnie potwierdził, że trzy argumenty przedstawione przez skarżącego nie dotyczyły zachowania Komisji Europejskiej, lecz odnosiły się faktycznie do bezprawności pewnych działań;
- Sąd do spraw Służby Publicznej w błędny sposób zastosował orzecznictwo z zakresu autonomii zarzutów skargi. Sąd w postępowaniu w pierwszej instancji niesłusznie uznał między innymi, że zasada autonomii zarzutów nie mogła wywołać skutków w tej sprawie;
- brak uzasadnienia pod kątem wniosku o zadośćuczynienie: w świetle wielości argumentów obszernie przedstawionych przez skarżącego dla wykazania związku pomiędzy krzywdą a zachowaniem Komisji, zaskarżone postanowienie, które milczy w tym względzie, nie pozwala na zrozumienie motywów, które legły u podstaw oddalenia tych argumentów.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2008 r. — Tay Za przeciwko Radzie

(Sprawa T-181/08)

(2008/C 171/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pye Phyo Tay Za (Yangon, Związek Myanmar) (Przedstawiciele: D. Anderson QC, M. Lester, Barrister i G. Martin, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia 194/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w całości lub w zakresie dotyczącym skarżącego oraz
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez skarżącego w tym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 194/2008 ⁽¹⁾ w dotyczącym go zakresie z czterech powodów:

Po pierwsze, skarżący twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie nie ma właściwej podstawy prawnej. W związku z tym podnosi, że ani art. 60 traktatu WE, ani art. 301 traktatu UE nie przyznają Radzie uprawnień do zamrożenia wszystkich funduszy osoby, która nie jest związana z militarnym systemem Birmy/Związku Myanmar. Po drugie, skarżący stwierdza, że rozporządzenie to narusza obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 253 WE, ponieważ nie przedstawia ono żadnych powodów, z których nazwisko skarżącego umieszczono w części J załącznika VI do tego rozporządzenia, wymieniającego członków rządu Birmy i osoby z nim związane. Oprócz tego wspólne stano-

wisko nr 2006/318/CFSP ⁽²⁾ zobowiązujące państwa członkowskie do uniemożliwienia skarżącemu wjazdu i tranzytu przez ich terytoria również nie zawiera uzasadnienia faktu umieszczenia nazwiska skarżącego na tej liście, lecz jedynie umieszcza jego nazwisko w części zatytułowanej „Osoby czerpiące zyski z polityki gospodarczej rządu”. Po trzecie, skarżący twierdzi, że rozporządzenie narusza jego prawa podstawowe, ponieważ w nieproporcjonalny sposób narusza przysługujące mu prawo do pełnego korzystania z jego własności, prawo do przedstawienia stanowiska oraz skutecznej ochrony sądowej. Po czwarte, zdaniem skarżącego, zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 194/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 817/2006 (Dz.U. 2008 L 66, str. 1).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady 2006/318/WPZiB z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Birmy/Związkowi Myanmar (Dz.U. 2006 L 116, str. 77), którego obowiązywanie zostało przedłużone do 30 kwietnia 2009 r. w drodze wspólnego stanowiska Rady 2008/349/WPZiB z dnia 29 kwietnia 2008 r. (Dz.U. 2008 L 116, str. 57).

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2008 r. — Komisja przeciwko Atlantic Energy

(Sprawa T-182/08)

(2008/C 171/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A.M. Rouchaud-Joët, S. Lejeune, pełnomocnicy i M. Jarvis, Barrister)

Strona pozwana: Atlantic Energy Ltd (Truro, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz Komisji kwoty 383 081,19 EURO, z tego 226 010,00 EURO tytułem kwoty głównej i 76 233,61 EURO tytułem odsetek za zwłokę w płatności naliczonych według stopy procentowej EBC + 2 % od kwoty głównej za okres od 1 czerwca 1996 r. do 28 lutego 2002 r. i 84 448,11 EURO tytułem odsetek za zwłokę w płatności naliczonych od kwoty głównej i odsetek należnych za okres do dnia 28 lutego 2002 r. według stopy procentowej EBC + 1.5 % za okres od 16 lipca 2002 r. do 31 maja 2008 r., pomniejszonej o kwotę 3 610,53 EURO;
- zasądzenie od strony pozwanej kwoty 39,33 EURO za każdy dzień tytułem odsetek naliczonych za okres od dnia 31 maja 2008 r. do dnia spłaty całości wierzytelności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.